

De Eerbiedwaardige Dienaar Gods
JOSEMARÍA ESCRIVÁ
Stichter van het Opus Dei

INFORMATIEBULLETIN Nr. 10. AMSTERDAM

Mgr. Josemaría Escrivá de Balaguer werd op 9 januari 1902 in Barbastro (Spanje) geboren. Op 28 maart 1925 werd hij te Saragossa tot priester gewijd.

Op 2 oktober 1928 stichtte hij, door God geïnspireerd, in Madrid het Opus Dei, dat voor de gelovigen een nieuwe weg heeft geopend van heiliging midden in de wereld door middel van de uitoefening van het gewone beroepswerk en in de vervulling van de persoonlijke plichten in gezin en maatschappij. Zo is het Opus Dei als een zuurdesem van intens christelijk leven in alle milieus. Op 14 februari 1930 begreep de Eerbiedwaardige Josemaría Escrivá, met de genade van God, dat het Opus Dei ook zijn apostolaat zou moeten ontwikkelen onder vrouwen; en op 14 februari 1943 stichtte hij het Priesterlijk Genootschap van het Heilig Kruis, onscheidbaar verbonden met het Opus Dei. Op 16 juni 1950 ontving het Opus Dei de definitieve goedkeuring van de Heilige Stoel; en op 28 november 1982 werd het opgericht als personele prelatuur, welke de kerkrechtelijke vorm was die door de Eerbiedwaardige Josemaría Escrivá was gewenst en voorzien.

Met voortdurend gebed en boete, met de heldhaftige beoefening van alle deugden, met liefdevolle toewijding aan en onvermoeibare zorg voor alle zielen, en met een ononderbroken en onvoorwaardelijke overgave aan de Wil van God, stimuleerde en leidde Mgr. Escrivá de uitbreiding van het Opus Dei over de hele wereld. Toen hij zijn ziel aan God teruggaf, was het Opus Dei reeds verspreid over de vijf werelddelen en telde meer dan 60.000 leden van 80 nationaliteiten, in dienst van de Kerk met dezelfde geest van volledige verbondenheid met en achting voor de Paus en de Bisschoppen, die de Eerbiedwaardige Dienaar Gods Josemaría Escrivá zelf altijd had beleefd.

De Heilige Mis was de wortel en het middelpunt van zijn innerlijk leven. Hij was zich er diep van bewust dat hij kind van God was en hij leefde in de voortdurende tegenwoordigheid van de Drieëne God. Dit bracht hem ertoe om zich in alles zo volledig mogelijk te vereenzelvigen met Jezus Christus, een tedere en sterke devotie tot Onze Lieve Vrouw en de heilige Jozef te beleven, een doorlopende en vertrouwde omgang met de heilige Engelbewaarders te zoeken, en zaaier van vrede en vreugde te zijn op alle wegen van de aarde.

Herhaaldelijk had Mgr. Escrivá zijn leven aan God opgedragen voor de Kerk en de Paus. De Heer heeft dit offer aanvaard, en op 26 juni 1975 gaf Mgr. Escrivá op heilige wijze zijn ziel terug aan God, in zijn werkkamer te Rome.

Zijn lichaam rust in de crypte van de Prelaatskerk van Onze Lieve Vrouw van de Vrede — viale Bruno Buozzi 75, te Rome — voortdurend begeleid door het gebed en de dankbetuigingen van zijn geestelijke dochters en zonen, en van ontelbare mensen die door het voorbeeld en de leer van de Stichter van het Opus Dei tot God zijn gekomen. Het proces van zalig- en heiligverklaring van Mgr. Escrivá is op 19 februari 1981 in Rome begonnen. Paus Johannes Paulus II heeft op 9 april 1990 de heldhaftigheid van de christelijke deugden van de Eerbiedwaardige Dienaar Gods verklaard.

Omslag: *Mgr. Escrivá te Pozoalbero, Jerez de la Frontera (Spanje), in november 1972.*

De Dienaar Gods Eerbiedwaardig verklaard

Op maandag 9 april 1990, 's morgens om 11.30 uur vond in het Apostolisch Paleis te Vaticaanstad, in aanwezigheid van de Heilige Vader, van meerdere kardinalen en van de oversten van de Congregatie voor Zalig- en Heiligverklaringen, de openbare lezing plaats van het Decreet waarin verklaard wordt dat de Dienaar Gods Josemaría Escrivá de Balaguer op heldhaftige wijze alle christelijke deugden beoefend heeft. Aanwezig was ook de Prelaat van het Opus Dei, Mgr. Alvaro del Portillo, opvolger van Mgr. Escrivá als hoofd van het Opus Dei.

Met deze plechtigheid ontvangt de Dienaar Gods de titel van Eerbiedwaardig. Men kan hem echter niet in het openbaar vereren, omdat dit — volgens de kerkelijke normen — slechts is voorbehouden aan Zaligen en Heiligen.

Met de formele verklaring van de heldhaftige deugden is een lange etappe in het heiligverklaringsproces van de Dienaar Gods voltooid: tussen 1981 en 1986 werden in Madrid en Rome twee processen gehouden, waarin tijdens 980 zittingen 92 ooggetuigen onder ede werden gehoord en waarin een grote hoeveelheid documenten over het leven, de deugden en de dienst aan de Kerk van de Dienaar Gods kon worden verzameld. Na beëindiging van deze processen bereidde de Postulatie, onder leiding van de door de Congregatie voor de Zalig- en Heiligverklaringsprocessen aangewezen Relator, Pater Ambrosius Eszer O.P., een volledige en systematische uiteenzetting voor, volgens de gebruikelijke historisch-kritische methode bij de redactie van de zogenoemde *Positio super vita et virtutibus*. De *Positio*, die werd opgesteld met medewerking van een groep theologen en geschiedkundigen, telt meer dan 6000 bladzijden.

Overeenkomstig de geldende normen, werd het resultaat eerst onderzocht door de theologen-consultores, in Congres vergaderd op 19 september 1989 onder leiding van de algemeen Promotor van het geloof, Mgr. Antonio Petti. Daarna werd, naar gebruik, erover beraadslaagd door de gewone vergadering van kardinalen en bisschoppen op 20 maart 1990, die zich unaniem uitsprak over de heldhaftigheid van de deugden van de Stichter van het Opus Dei. Kardinaal Edouard Gagnon trad in deze vergadering als Ponens op.

De Heilige Vader heeft met deze gunstige adviezen ingestemd en bevolen het Decreet van de heldhaftige deugden voor te bereiden.

De vele berichten die ons dagelijks vanuit de hele wereld bereiken over gunsten, verkregen op voorspraak van de Eerbiedwaardige Josemaría Escrivá, zijn een welsprekend bewijs van de grote weldaad die ten gunste van de Kerk voortspruit uit de verspreiding van de kennis over zijn leven van liefde voor Christus, over zijn beminnelijke priesterlijke persoonlijkheid en over zijn leer aangaande de heiliging van het gewone leven van de christen. Onze dankbaarheid vanwege de verklaring van heldhaftigheid van zijn deugden wil en moet ook uiting zijn van het nederige en vastbesloten voornemen om iedere dag beter het heldhaftige voorbeeld van liefde tot God en overgave aan de zielen na te volgen dat de Stichter van het Opus Dei ons heeft nagelaten.

Pauselijk Decreet

Het Pauselijk Decreet over de heldhaftige deugden van de Dienaar Gods Josemaría Escrivá Stichter van het Opus Dei

Alle gelovigen, van iedere rang of stand, zijn door de Heer geroepen, ieder op zijn eigen weg, tot die volmaakte heiligheid waarmee de hemelse Vader zelf heilig is (Tweede Vaticaans Concilie, Dogm. Const. *Lumen gentium*, nr. 11). Uit de verkondiging van de roeping tot heiligheid van alle gedoopten — een aspect dat erkend wordt als *het meest karakteristieke element en, om zo te zeggen, het einddoel van het gehele conciliaire Leergezag* (Paulus VI, Motu proprio *Sanctitas clarior*, 19-III-1969) — straalt het bewustzijn dat de Kerk van zichzelf heeft als mysterie van de gemeenschap van de mensen met God. Bij het beschouwen van dit mysterie ziet de Bruid van Christus ook de onuitputtelijke erfenis bevestigd die haar eigen geschiedenis omvat, en hoort zij de weerklank van het getuigenis van al die herauten van de heiligheid, die de levendmakende Geest in alle tijden opwekt om de mensen ertoe aan te zetten Gods heilsplan te aanvaarden.

De Dienaar Gods Josemaría Escrivá is een van deze getuigen, niet alleen vanwege het vruchtbare voorbeeld dat hij met zijn leven gaf, maar ook door de bijzondere kracht waarmee hij vanaf het begin van zijn priesterlijk leven — hierin op profetische wijze op het Tweede Vaticaans Concilie anticiperend — de oproep van het Evangelie naar alle christenen bracht: Je hebt de plicht heilig te worden. Ja, jij ook!... Tegen allen, zonder uitzondering, zei de Heer: "Weest volmaakt, zoals mijn hemelse Vader volmaakt is" (*De Weg*, nr. 291). Deze wereldcrises zijn evenzovele vragen naar heiligen (*Ibid.*, nr. 301).

Vele wegen leiden naar de heiligheid. Het pad afgelegd door de Dienaar Gods, maakt op speciale wijze duidelijk hoe radicaal de roeping van het Doopsel is. De levende beschouwing van het mysterie van de Menswording leidde hem tot het diepe begrip dat in het hart van de in Christus herboren mens het bovennatuurlijk leven alle aardse realiteiten doordringt, waar-

CONGREGATIO DE CAUSIS SANCTORUM

DECRETUM

ROMANA et MATRITEN.

CANONIZATIONIS

SERVI DEI

Josephmariae Escrivá de Balaguer

SACERDOTIS

FUNDATORIS

SOCIETATIS SACERDOTALIS SANCTAE CRUCIS ET OPERIS DEI

(1902-1975)

SUPER DUBIO

An constet de virtutibus theologalibus Fide, Spe et Caritate tum in Deum tum in proximum, necnon de cardinalibus Prudentia, Iustitia, Temperantia et Fortitudine, eiusque adnexis, in gradu heroico, in casu et ad effectum de quo agitur.

* Christifideles omnes, cuiusvis conditionis ac status, ad perfectionem sanctitatis qua Pater Ipse perfectus est, sua quisque via, a Domino vocantur* (CONC. VAT. II, Const. dogm. *Lumen gentium*, n. 11). Conscientia, quam de se ipsa habet Ecclesia, quatenus est mysterium communionis hominum cum Deo, singulari quadam ratione re-

door deze de plaats en het middel van heiliging worden. Vanaf het einde van de jaren twintig was de Dienaar Gods een echte pionier van de intrinsieke *eenheid van christelijk leven*. Hij bracht de volheid van het contemplatieve leven naar al de wegen der aarde en riep alle gelovigen op om deel te nemen aan het apostolisch dynamisme van de Kerk, ieder vanuit eigen plaats en levensomstandigheden.

Deze boodschap van heiliging *in en van* de aardse realiteiten blijkt op providentiële wijze actueel in de geestelijke sfeer van onze tijd, die zo veel aandacht vraagt voor de menselijke waarden maar ook zo geneigd is te vervallen in een immanente visie die de wereld geheel los van God beschouwt. Bovendien, omdat deze boodschap de christen uitnodigt de eenheid met God te zoeken door middel van de arbeid — de blijvende taak en waardigheid van de mens op aarde —, is zij bestemd voort te bestaan door de veranderingen van tijd en historische situaties heen en als onuitputtelijke bron te dienen van geestelijk licht.

Regnare Christum volumus! (Wij willen dat Christus heerst). Ziehier het programma van Mgr. Escrivá: **Christus plaatsen op de top van alle menselijke activiteiten**. Als dienst aan de Kerk heeft hij in alle sectoren van de maatschappij en in alle beroepen, mensen, gedompeld in de tijdelijke realiteiten, naar God gedreven. Dit in overeenstemming met de belofte van de Verlosser, waarin de Dienaar Gods de kern zag van de pastorale activiteit van het Opus Dei: *Et ego, si exaltatus fuero a terra, omnia traham ad meipsum* (En wanneer ik van de aarde zal zijn omhooggeheven, zal Ik allen tot Mij trekken) (*Joh. 12, 32*). In deze kerstening *ab intra* (van binnenuit) schuilt de waarde van de bijdrage van Mgr. Escrivá aan de promotie van de leek.

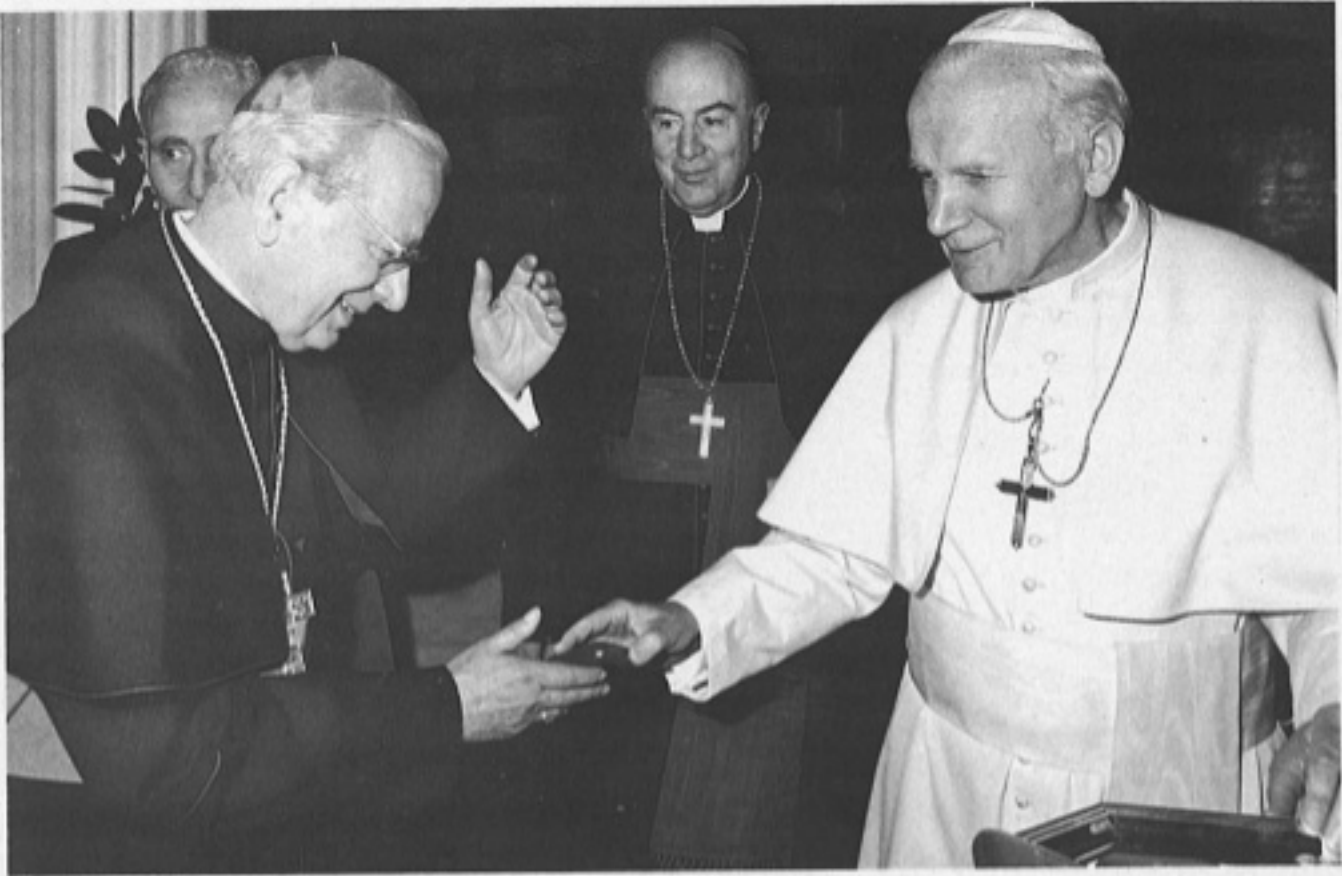
9 april 1990, na de lezing van het Decreet over de heldhaftige deugden van de Eerbiedwaardige Josemaría Escrivá.

De Dienaar Gods werd geboren in Barbastro (Spanje) op 9 januari 1902, als zoon van zeer godsvruchtige ouders. Op ongeveer 15-jarige leeftijd kreeg hij de eerste voorgevoelens van een roeping. Ook al kende hij nog niet de preciese inhoud van Gods plannen, besloot hij priester te worden om geheel beschikbaar te staan voor de goddelijke wil. Hij werd priester gewijd in Saragossa op 28 maart 1925. Later verhuisde hij naar Madrid, waar hij op 2 oktober 1928 zag dat de Heer hem vroeg het Opus Dei tot stand te brengen. Na gedurende vele jaren om licht van de Hemel te hebben gesmeekt met de woorden van de blinde van Jericho: *Domine, ut videam!* (Heer, maak dat ik zien kan) (Lc. 18, 41), begreep de Dienaar Gods op die dag volledig voor welke taak hij was bestemd. Deze taak, zo oud en zo nieuw als het Evangelie, bestond erin voor gelovigen uit alle lagen van de maatschappij een zekere weg te openen van heiliging midden in de wereld, door middel van het gewone beroepswerk en de vervulling van de dagelijkse verplichtingen, zonder van staat te veranderen en door alles uit liefde voor God te doen. Later, op 14 februari 1930, begreep hij, met Gods genade, dat het Opus Dei ook bedoeld was om apostolaat onder vrouwen te ontwikkelen. Aan de vervulling van deze taak gaf hij al zijn krachten, steeds met de aanmoediging en de zegen van de plaatselijke bisschop.

Vanaf het begin ontwikkelde hij een zeer breed apostolaat in de meest verschillende sociale omgevingen. Op bijzondere wijze actief was hij in zijn werk met de zieken en armen in de onderontwikkelde buitenwijken van Madrid. Tijdens de Spaanse Burgeroorlog ervoer hij persoonlijk het antigodsdienstige geweld en gaf hij dagelijks blijk van een heldhaftigheid in de uitoefening van zijn constante priesterlijk werk, doorspekt van gebed en versterving. Spoedig kreeg hij reeds de faam van heiligheid. Direct na de oorlog werd hij door de bisschoppen uitgenodigd om retraites voor priesters te geven. Zo droeg hij aanzienlijk bij tot de vernieuwing van het religieuze leven in het land. Ook talrijke ordes en congregaties zochten zijn pastorale hulp. Tegelijkertijd stond de Heer toe dat op de schouders van de Dienaar Gods het kruis van het onbegrip kwam te vallen. Zijn reactie was altijd die van vergeving, zodanig zelfs dat hij zijn aanklagers als echte weldoeners beschouwde.

Het Kruis bracht veel zegen uit de Hemel en het apostolaat van de Dienaar Gods breidde zich uit met een verbazingwekkend tempo. Op 14 februari 1943 stichtte hij het Priesterlijk Genootschap van het Heilig Kruis, dat onafscheidelijk verbonden is met het Opus Dei. Dit maakte niet alleen mogelijk dat leken leden van het Opus Dei tot priester werden gewijd en geïncardineerd ten dienste van het Werk, maar ook dat diocesane priesters deelnemen aan de spiritualiteit en de ascese van het Opus Dei door de heiligheid te zoeken in de vervulling van hun priesterlijke plichten terwijl zij geheel afhankelijk blijven van hun eigen bisschop. Het door de Dienaar Gods op dit gebied ontwikkelde werk, zowel persoonlijk als door middel van het Genootschap, maakt hem tot een lichtend voorbeeld van ijver voor de priesterlijke vorming.

In 1946 verhuisde de Dienaar Gods naar Rome. In 1947 en 1950 verkreeg hij de goedkeuring van het Opus Dei als een instelling van pauselijk recht. Met grenzeloze liefde en daadkrachtige hoop leidde hij de groei van het Opus Dei over de hele wereld. Hij bracht een groot aantal leken in beweging die zich volledig bewust waren van hun verantwoordelijkheid voor de zending van de Kerk. Hij was de inspirator van vele vernieuwende initiatieven van evangelisatie en menselijke ontwikkeling. Overal wekte hij roepingen op voor het priesterschap en het religieuze leven. Hij ondernam vermoeiende reizen door Europa en Amerika en verkondigde er de leer van de Kerk met krachtig geloof. Bovenal wijdde hij zich met al zijn krachten aan de vorming van de leden van het Opus Dei — priesters en leken, mannen en vrouwen — door hen te leren een solide innerlijk leven te hebben, een brandende ijver voor de zielen door middel van een verantwoordelijk persoonlijk apostolaat, en een voorbeeldige trouw aan het kerkelijk Leergezag. *Omnes cum*

De Heilige Vader, de Prefect van de Congregatie van de Processen van Heiligverklaring, Kardinaal Felici, en de Prelaat van het Opus Dei op 9 april 1990, na de verklaring over de heldhaftige deugden van de Eerbiedwaardige Josemaría Escrivá.

Petro ad Iesum per Mariam! (Allen met Petrus naar Jezus door Maria), was de door de Dienaar Gods onvermoeibaar gepreekte en vanaf het begin van zijn priesterleven in praktijk gebrachte aspiratie.

De meest karakteristieke trekken van zijn persoonlijkheid zijn evenwel niet alleen te vinden in zijn buitengewone gaven als man van daden, maar vooral in zijn leven van gebed en in deze voortdurend eenmakende ervaring die hem 'trekkend en contemplatief' maakte. Trouw aan het ontvangen charisma gaf hij een voorbeeld van heldhaftigheid in de alledaagse omstandigheden: in voortdurend gebed, in ononderbroken versterving als **het kloppen van het hart**, in een constante tegenwoordigheid van God waardoor hij in staat was de hoogste toppen van vereniging te bereiken te midden van de bedrijvigheid van de wereld en van een volhardend intens werk. Onafgebroken het mysterie van de Drievuldigheid beschouwend, nam hij de zin van het goddelijk kinschap in Christus als fundament van een spiritualiteit waarin de sterkte van het geloof en de apostolische stoutmoedigheid van de naastenliefde harmonisch samengaan met een zich kinderlijk verlaten op God Vader.

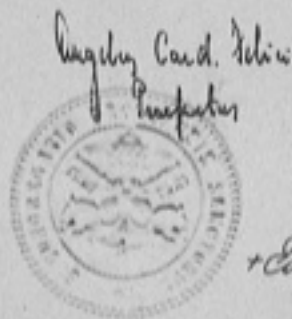
De Dienaar Gods hield vurig van de Eucharistie en beleefde het Misoffer als **middelpunt en wortel van het christelijk leven**. Hij was een onvermoeibare apostel van het Sacrament van de Biecht. Voor Maria, Moeder van God en onze Moeder, had hij een tedere devotie, evenals voor sint Jozef en voor de Engelbewaarders. Met alle krachten van zijn priesterlijke ziel hield hij van de Kerk, en hij offerde zichzelf als brandoffer van eerherstel en boete voor de zonden waarmee de schepsels haar moederlijk gezicht bevleken. Hoewel de opzienbarende vruchtbaarheid van zijn apostolaat voor ieder zichtbaar was, beschouwde hij zich slechts als **ongeschikt en doof instrument**, een grondlegger zonder grond, een zondaar die gek is van Jezus Christus.

Facta de hisce omnibus Summo Pontifici Iohanni Paulo II fide-
li relatione, Sanctitas Sua vota Congregationis accepit atque manda-
vit ut Decretum super heroicis Servi Dei virtutibus appareretur.

Quod cum rite factum esset, accitis hodierna die Cardinalibus
infrascripto Praefecto, necnon Causae Ponente, meque Antistite a
Secretis ceterisque de more convocandis hisque astantibus, Beatissimus
Pater declaravit: *Constare de virtutibus theologalibus Fide, Spe et
Caritate tum in Deum tum in proximum, necnon de cardinalibus Pru-
dentia, Iustitia, Temperantia et Fortitudine, hisque adnexis, in gradu
heroico, Servi Dei Iosephmariae Escrivae de Balaguer, Sacerdotis, Fun-
datoris Societatis Sacerdotalis Sanctae Crucis et Operis Dei, in casu
et ad effectum de quo agitur.*

Hoc autem Decretum publici iuris fieri et in acta Congregationis
de Causis Sanctorum referri iussit.

Datum Romae, die 9 Aprilis A. D. 1990.

+Eduardus Nowak,
Archiep. tit. Lunensis
a Secretis

De Dienaar Gods stierf te Rome op 26 juni 1975. Bij zijn dood telde het Opus Dei meer dan 60.000 leden van 80 nationaliteiten, waaronder ongeveer 1000 in het Opus Dei geïncardineerde priesters. De apostolaatswerken — scholen, universiteiten, sociale centra enzovoort — waren verspreid over de vijf werelddelen. De geschriften van de Dienaar Gods, waarvan miljoenen exemplaren waren gepubliceerd, werden reeds als klassieke geestelijke werken beschouwd.

Nog in leven had de Dienaar Gods al een faam van heiligheid. Na zijn dood is deze reputatie over de hele wereld verspreid en in vele landen een deel van de volksvroomheid gewor-

den. Het Proces van Heiligverklaring werd begonnen in Rome op 19 februari 1981. Twee gelijktijdige instructieprocessen *aeque principales* over het leven en de deugden van de Dienaar Gods werden gestart, één in Madrid en één in Rome, die eindigden op resp. 26 juni 1984 en 8 november 1986. Het bijzondere congres van de theologen consultores, gehouden op 19 september 1989 onder leiding van de Algemeen Promotor van het Geloof, Mgr. Antonio Petti, gaf een bevestigend antwoord op de vraag over de heldhaftige beoefening van de deugden door de Dienaar Gods. In dezelfde zin sprak zich de Congregatie van Kardinalen en Bisschoppen uit in haar vergadering van 20 maart 1990, waarbij Kardinaal Edouard Gagnon als Ponens optrad.

Na van voornoemde Kardinaal Prefect een nauwkeurig en getrouw relaas te hebben ontvangen van het hierboven genoemde, en na de mening van de Congregatie gehoord te hebben, heeft Paus Johannes Paulus II tot de voorbereiding besloten van het Decreet over de heldhaftige deugden van de Dienaar Gods.

Nadat dit besluit ten uitvoer is gebracht en nadat vandaag de Kardinaal Prefect, de Ponens van het Proces, de ondergetekende Secretaris en anderen naar gewoonte zijn bijeengeroepen, heeft de Heilige Vader in hun aanwezigheid verklaard: *Er bestaan bewijzen dat de theologische deugden van geloof, hoop en liefde, zowel tot God als tot de naaste, alsmede de kardinale deugden van verstandigheid, rechtvaardigheid, matigheid en sterkte, met hun bijkomende deugden, in graad van heldhaftigheid zijn beleefd door de Dienaar Gods Josemaría Escrivá de Balaguer, priester, Stichter van het Priesterlijk Genootschap van het Heilig Kruis en Opus Dei, voor de zaak en de gevolgen waar dit betrekking op heeft.*

De Heilige Vader heeft bepaald dat dit decreet openbaar en opgenomen wordt in de acten van de Congregatie van de Processen van Heiligverklaring.

Gegeven te Rome, 9 april 1990

ANGELO Kard. FELICI, Prefect

L. + S.

Eduardus Nowak, Archiep. tit. Lunensis, a Secretis

Getuigenissen over de Eerbiedwaardige Josemaría Escrivá

Bij de kennismaking met het leven van Mgr. Josemaría Escrivá ontdekken vele gelovigen een bijzonder aantrekkelijk voorbeeld van deugden en een stimulans om te midden van de dagelijkse bezigheden de eigen christelijke roeping te beleven.

Bij de Postulatie van het proces wordt een groot aantal getuigenissen bewaard die blijk geven van de vruchten die het contact met de persoon van de Eerbiedwaardige Dienaar Gods nagelaten heeft in de zielen. Er zijn erbij van mensen die de gelegenheid hadden tijdens zijn leven met hem om te gaan en op directe wijze de buitengewoon diepe werking van de genade in de Stichter van het Opus Dei te ervaren, evenals de heldhaftigheid waarmee hij aan de goddelijke Wil beantwoordde. Ook zijn er theologen en herders van de Kerk die, na zich te hebben verdiept in een bepaald aspect van de spritualiteit van Mgr. Escrivá, het grote belang ervan hebben willen onderstrepen voor de Kerk in de huidige wereld. Wij willen de lezer hier enkele van deze talloze getuigenissen aanbieden.

Paus Pius XII, in een herinnering van Mgr. Thomas Muldoon, hulpbisschop van Sydney :

« Persoonlijk heb ik Mgr. Escrivá slechts twee keer ontmoet : het ging om twee lange gesprekken die ik, samen met Kardinaal Norman Gilroy, met hem gevoerd heb. Het gezicht van deze mens straalde heiligheid uit : ik voelde me in de tegenwoordigheid van een heilige die voortdurend in de tegenwoordigheid van God verkeerde. Hij straalde vrede, rust en een enorme innerlijke vreugde uit.

Onmiddellijk na deze gesprekken werden de kardinaal en ik in audiëntie ontvangen door Paus Pius XII. Ik sprak hem over ons bezoek aan Mgr. Escrivá en over de diepe indruk die hij op mij had gemaakt. Ook de kardinaal maakte opmerkingen van dezelfde aard. De Heilige Vader glimlachte tevreden en zei : *Hij is een echte heilige, een door God gezondene voor onze tijd* » (AGP, RHF [AGP : *Archivo General del Postulador* : Algemeen Archief van de Postulator; RHF : *Registro Histórico del Fundador* : Historisch Register van de Stichter, waarin alle nog niet gepubliceerde geschriften opgenomen zijn.] T-04261, 21-10-1975).

Paus Paulus VI, in een artikel van Mgr. Ambrosio Echebarría Arroita, bisschop van Barbastro, tot de gelovigen van zijn bisdom :

« Het was voor jullie bisschop een grote vreugde dat in de openbare audiëntie van november 1976 Paus Paulus VI, ten overstaan van duizenden christenen, bij het voorstellen van de bisschop van Barbastro zei dat dit bisdom, klein in aantal inwoners, belangrijk was voor de Kerk omdat daar Mgr. Escrivá, Stichter van het Opus Dei, geboren was » (*A propósito de un aniversario*, in "El Cruzado Aragonés", Barbastro 30 september 1978).

Kardinaal Giovanni Benelli, aartsbisschop van Firenze :

« De herinnering die ik bewaar van de Stichter is die van een man van deugd, beziel met een grote liefde voor de Kerk. Altijd zag ik hem zeer vastberaden in het zoeken naar het welzijn van de Kerk en van de zielen, en altijd toonde hij zich uitermate trouw in het volgen van de richtlijnen van de Heilige Stoel, waartoe hij een onvoorwaardelijke toewijding beleed.

Zijn gaven om op anderen zijn enthousiasme over te dragen en zovele mensen te stimuleren tot het streven naar een grotere geestelijke volmaaktheid, sprongen onmiddellijk in het oog » (APG, RHF P-09015, Brief aan de Paus, Firenze 3-5-1979).

Kardinaal Alfred Bengsch, aartsbisschop van Berlijn :

« Met de dood van Mgr. Josemaría Escrivá de Balaguer y Albás heeft de Kerk een groot priester verloren, maar *een nieuwe voorspreker voor de troon van God* erbij gewonnen. Dit is de overtuiging die ik heb gekregen na mijn persoonlijke contacten met hem » (AGP, RHF P-00427, Brief aan de Paus, Berlijn 18-8-1975).

Mgr. Pedro Cantero Cuadrado, aartsbisschop van Saragossa :

« Nooit zal ik één van mijn eerste persoonlijke ontmoetingen met mijn geliefde en beweevende vriend Josemaría Escrivá vergeten. Onverwachts, in de namiddag van 14 augustus 1931, stond hij voor de deur van mijn huis in Madrid. Het was snikheet en in de lucht leek nog, na drie maanden, de rook te hangen van de in brand gestoken kloosters. Dat bezoek en gesprek met Josemaría veranderde het perspectief van mijn leven en mijn pastorale werk » (*Fue sobre todo un hombre de Dios*, in "El Noticiero", Saragossa 12-7-1975).

Mgr. Alberto Cosme do Amaral, bisschop van Leiria :

« Ik leerde hem vele jaren geleden kennen; ik ontmoette hem vaak in Rome tijdens het Concilie, en ook in Portugal naar aanleiding van zijn vele reizen naar dit land van Maria. Zo heb ik de gelegenheid gehad om deze buitengewone persoonlijkheid, die Mgr. Josemaría Escrivá de Balaguer was als mens en als priester, te ontdekken en grondig te kennen.

Ik geloof dat *zijn leven een onuitsprekelijke gave van God was*, niet alleen voor de Heilige Kerk, maar ook voor de mensheid: hij beleefde op heldhaftige wijze zijn priesterschap, dat op een buitengewone menselijke rijkdom steunde. Hij was mens, door en door menselijk, en daarom, en vanwege de van God ontvangen gaven, was hij priester, door en door priester.

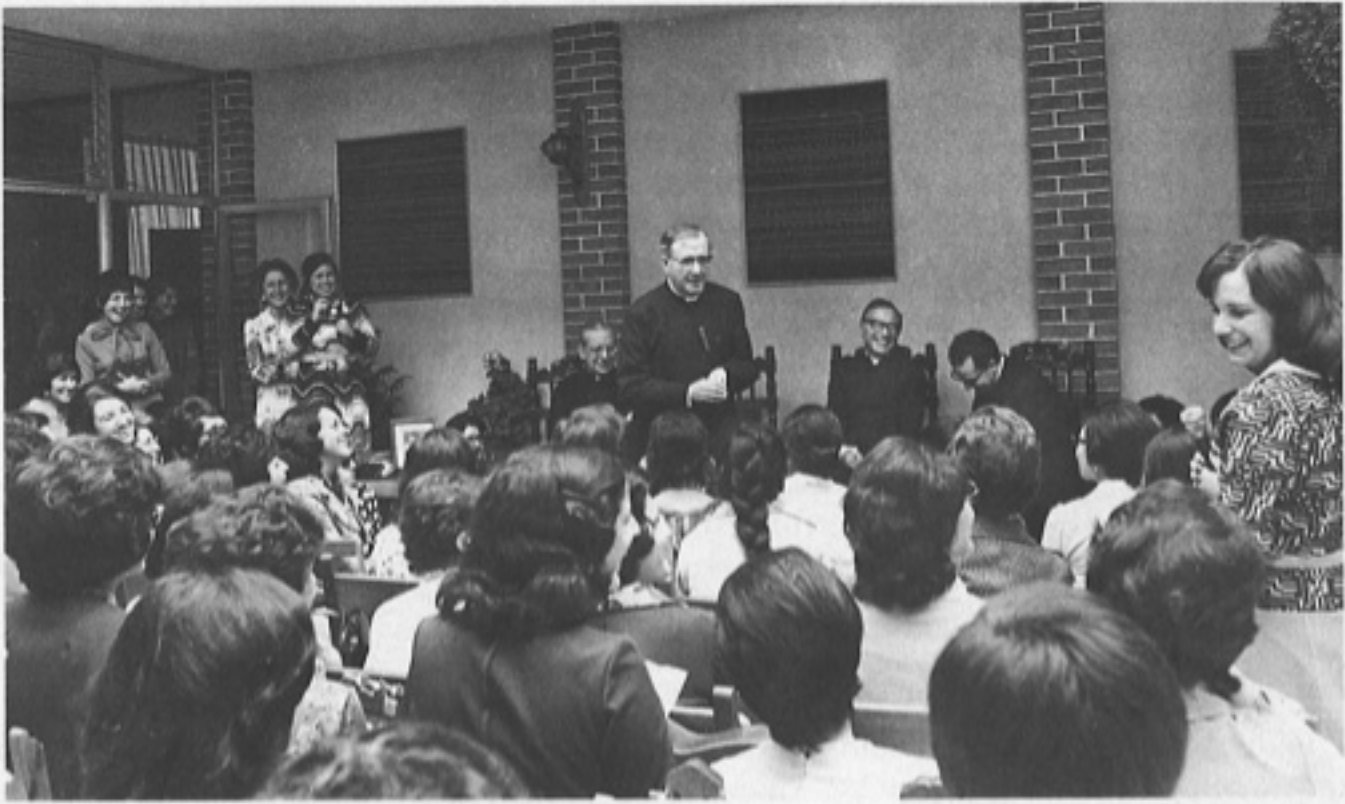
Hij was een man van God, een beschouwende ziel midden op straat, waar zijn innerlijke cel was; zijn gebed werd niet onderbroken door het werk, want het werk was voor hem echt gebed; hij wist gebed en actie op wonderbaarlijke wijze in elkaar te doen overvloeien [...].

Een man met een vurig en sterk geloof, hij hield hartstochtelijk van de Kerk, wier smarten hij voelde in ziel en lichaam; daarom verdedigde hij haar altijd dapper en in absolute trouw [...].

Zijn liefde voor de mensen was universeel, te beginnen met de meest armen en behoeftigen naar lichaam en geest » (AGP, RHF P-00052, Brief aan de Paus, Leiria 1-7-1975).

Mgr. Leopoldo Eijo y Garay, bisschop van Madrid :

« Dr. Escrivá is een voorbeeldig priester, uitgekozen door God voor de heiliging van vele zielen, nederig, verstandig, verstorven, uiterst volgzaam ten opzichte van zijn Prelaat, met een uitgelezen verstand, met een zeer solide leerstellige en geestelijke vorming, brandend

Guatemala, 1975, in een vrouwenvormingscentrum.

van ijver voor de zielen, apostel van de christelijke vorming van de studerende jeugd » (AGP, RHF D-03545/2).

Mgr. Claude Flusin, demissionair bisschop van Saint-Claude :

« Ik beschouw het als één van de genadegaven van mijn leven Mgr. Escrivá te hebben ontmoet en van zijn vriendschap te hebben genoten » (AGP, RHF T-01009, Rome 22-12-1975).

Kardinaal Joseph Frings, demissionair aartsbisschop van Keulen :

« Ik heb Mgr. Escrivá vaak ontmoet [...]; ik was me volledig bewust van het feit dat hij een pionier was van de lekenspiritualiteit en dat het Opus Dei van beslissende betekenis zou zijn voor de toekomst van de Kerk [...]. Het meest buitengewone aspect van deze priesterlijke persoonlijkheid [...] was zijn volgzaamheid aan de genade van God [...].

Mgr. Escrivá de Balaguer zag heel duidelijk de gevaren en noden van onze dagen. In de zorg voor de zijnen heeft hij een voorbeeld gegeven voor alle herders in de Kerk van hoe, *opportune et importune* en met onbreekbare sterkte, het noodzakelijk is het Woord van God te prediken en Zijn Wil te verkondigen, de waarheid doende in liefde [...].

Het is nauwelijks denkbaar dat het leven van een mens tot een katechese wordt van zulke indrukwekkende dimensies, in staat om zoveel mensen in de hele wereld te brengen tot een blijde en edelmoedige overgave aan God, als dit niet zou gebeuren door middel van zijn *heldhaftige deugden*, van een groeiende en constante zelfverloochening en, op de eerste plaats, van de genade van God waarvan deze man overvloedde [...].

Na zijn dood is zijn leven nog meer tot een licht geworden. En zo zal Christus, door middel van deze mens en zijn Werk, steeds meer stralen in de hele Kerk » (AGP, RHF P-00426, Brief aan de Paus, Keulen 21-8-1975).

Kardinaal Joseph Höffner, aartsbisschop van Keulen en voorzitter van de Duitse bisschoppenconferentie :

« Vanaf onze eerste ontmoeting kon ik zijn manier van zijn bewonderen, liefdevol en spontaan, menselijk en blij, diep geworteld in de liefde van Christus. Tijdens onze gesprekken was ik mij ervan bewust dat ik in de aanwezigheid was van *een mens die radicaal zijn geloof beleefde* en Christus en de Kerk met heel zijn hart liefhad. Onze gesprekken hadden slechts één thema : Christus en Diens opdracht het Goede Nieuws te verspreiden door steeds meer zielen in de Kerk op te nemen [...].

In Mgr. Escrivá de Balaguer brandde het vuur dat Christus op aarde was komen brengen opdat het zou oplaaien. Hij had de gave te ontdekken waar iets nieuws verborgen was en waar de Geest van God handelde. Zijn enige zorg was de Wil van God te vervullen [...].

Zeker zal de Heer Mgr. Escrivá beloond hebben voor alles wat hij vanaf 1928 voor de Kerk gedaan heeft. Ik ben ervan overtuigd dat de Stichter van het Opus Dei, nu opgenomen in Gods heerlijkheid, nog meer voor de Kerk zal doen dan hij op aarde heeft gedaan » (AGP, RHF P-00432, Brief aan de Paus, Keulen 11-8-1975).

Kardinaal François Marty, aartsbisschop van Parijs :

« Tijdens het Tweede Vaticaans Concilie had ik de gelegenheid om Mgr. Escrivá de Balaguer, Stichter van het Opus Dei, meerdere malen te ontmoeten. Uit deze gesprekken bewaar ik de herinnering aan *een mens die alleen over God sprak*. Een moment van gesprek met hem leek op een moment van gebed. Men voelde heel duidelijk dat hij die geest van beschouwing midden in de wereld beleefde, die hij onophoudelijk heeft gepreekt vanaf 1928 [...].

De hele wereld zou er grote baat bij hebben indien zijn boodschap over de algemene roeping tot heiligheid, door middel van de heiliging van de gewone activiteiten van het dagelijks leven en van de beoefening van het apostolaat, tot onze vreugde opgenomen door het Tweede Vaticaans Concilie, nu aan allen voorgehouden zou worden door een officiële verklaring waarin de Kerk de heiligheid van Mgr. Escrivá de Balaguer erkent en hem voorstelt als voorbeeld voor alle mensen van onze tijd » (AGP, RHF P-08935, Brief aan de Paus, Parijs 8-1-1979).

Kardinaal Humberto Medeiros, aartsbisschop van Boston :

« Mijn verlangens om de priester te leren kennen die deze dorst naar heiligheid had geïnspireerd, werden telkens groter. Enige maanden later ontmoette ik deze priester, Mgr. Josemaría Escrivá de Balaguer, Stichter van het Opus Dei, in zijn huis in Rome [...]. Hij was zo buitengewoon open, zo nederig en eenvoudig, zo warm en hartelijk, zo enthousiast in zijn liefde voor de Kerk en voor zijn taak, dat het me leek alsof ik hem altijd al gekend had en ik voelde dat ook ik hem "Vader" kon noemen [...].

Ik herkende in hem een man die zeer dicht bij God was, *een echte rots van het geloof*. Ik herinner mij dat ik na ons afscheid bij mezelf zei : "Dat is wat we nodig hebben : een man van gebed, een man die met vreugde en zonder angst zijn grote devotie voor Maria, de Kerk en de Heilige Vader belijdt" [...].

Ik heb hem steeds opnieuw kunnen "zien" in Rome, waar ik graag terugkwam in het huis waar we elkaar de eerste keer ontmoetten. Daar, in een prachtige crypte, wijst een steen van donkergroen marmer met het opschrift "De Vader" de plaats aan waar hij begraven ligt. Naast mij zijn meerdere jongeren aanwezig die eerbiedig de steen kussen. Ook zie ik moeders van gezinnen en arbeiders die in stilte hun noden aan hem toevertrouwen. Zelf bid ik ook tot de Vader opdat hij voor mij en voor alle zielen die aan mijn zorg zijn toevertrouwd zou voorspreken en deze wegen van heiligheid in het leven in de wereld zou blijven verlichten, die hij, vijftig jaar geleden, op 2 oktober 1928 opende » (*A tribute to Opus Dei Founder* in "The National Catholic Register", Los Angeles 2-7-1978).

Kardinaal Silvio Oddi, prefect van de Congregatie voor de clerus :

« Wanneer de crises het zwaarst en de vijanden van God het meest actief en bedreigend zijn, heeft de Goddelijke Voorzienigheid, met haar onfeilbare hulp, in de Kerk deze gespecialiseerde werkers opgewekt die de Heiligen zijn. Ik twijfel er niet aan tussen hen de naam en de persoon van Mgr. Josemaría Escrivá de Balaguer te plaatsen [...].

[Dit alles] kan misschien alleen diegene verrassen die niet het geluk heeft gehad om van dichtbij de schittering te leren kennen van de priesterlijke ziel van Mgr. Escrivá de Balaguer. Ondergetekende had dit bijzondere voorrecht en kan getuigen, door eigen en directe kennis, van de voorbeeldigheid van zijn trouw aan de roeping en de taak die de Heer hem had toevertrouwd. Een trouw die niet te begrijpen is zonder die hem zo karakteristieke, intense en diepe liefde tot God en tot de naaste, aan de dienst van wie hij zich geheel gaf. Zijn zo gevarieerde en verrassende activiteit was het duidelijke resultaat van een zeer levende, in zijn hart overvloeiende liefde tot God. Dit is de indruk die mij is bijgebleven van mijn ontmoetingen met de Dienaar Gods en van zijn gesprekken, die altijd vervuld waren van trouw aan de Kerk, van respect voor de Hiërarchie en het Leergezag » (AGP, RHF P-09013, Brief aan de Paus, Rome 3-5-1979).

Kardinaal Maurice Otunga, aartsbisschop van Nairobi :

« Allen die het voorrecht hadden hem te kennen, kunnen getuigen dat hij, toen hij stierf in 1975 op 73-jarige leeftijd, nog zeer jong was. Hij was in de loop van de tijd niet ouder geworden. Integendeel, zijn geest werd ieder jaar jonger, met een ongelofelijke vitaliteit van jeugd en blijheid. Dit alles ontstond niet zonder inspanning maar juist als vrucht van een heel leven van heldhaftige strijd die hem ertoe bracht zich iedere dag nauwer te verenigen met de Heer » (*Opus Dei in Africa: a force for good*, in "Sunday Nation", Nairobi 3-2-1980).

Brazilië, 1974, Sitio de Aroeira.

Kardinaal Pierre Paul Philippe, prefect van de Congregatie voor de Oosterse Kerken :

« Bij verschillende gelegenheden heb ik de mogelijkheid gehad om Mgr. Josemaría Escrivá de Balaguer, Stichter van het Opus Dei, persoonlijk te ontmoeten. Onze gesprekken hebben in mijn hart de overtuiging gegrift bij een heilige te zijn geweest : een priester vol van God die, in de vreugde en in de offers van iedere dag, vervuld met de meest authentieke liefde, met een onbegrensde ijver voor de redding van alle zielen en met een universele zorg voor de verbreiding van het Rijk Gods, in allen die tot hem naderden dezelfde dorst naar God en dezelfde apostolische inzet wist te doen ontbranden » (RHF P-08760, Brief aan de Paus, Rome 15-5-1978).

Kardinaal Sergio Pignedoli, voorzitter van het Secretariaat voor de niet-christenen :

« Het leven van de Stichter van het Opus Dei was niets anders dan een volledig tot uitdrukking brengen van deze stijl : bidden, beminnen, werken, glimlachen. Zijn leven was eenvoudig en normaal [...], een leven van onophoudelijk werk, een voorbeeldige spiegel van deze spiritualiteit van de arbeid waarvan hij een onvermoeibare meester en apostel was [...].

Mgr. Escrivá de Balaguer behoort nu reeds tot de geschiedenis en de schat van geheel de Kerk » (*Mons. Escrivá de Balaguer : un'esemplarità spirituale*, in « Il Veltro », XIX, Rome 1975).

Mgr. Oscar Arnulfo Romero, bisschop van Santiago de María :

« Ik had het geluk Mgr. Escrivá de Balaguer persoonlijk te leren kennen en van hem aanmoediging en steun te ontvangen [...]. Mgr. Escrivá de Balaguer wist in zijn leven een voortdurende dialoog met God te verenigen met een grote menselijkheid : men merkte dat hij een man van God was » (AGP, RHF P-00114, Brief aan de Paus, Santiago de María 12-7-1975).

Kardinaal Julio Rosales, aartsbisschop van Cebú :

« Mgr. Escrivá de Balaguer beantwoordde met een grote heldhaftigheid aan de speciale genaden die de Heer hem verleende » (*Un sacerdote cien por cien*, in "Diario de Sabadell", 30-6-1979).

Kardinaal Angel Suquía Goicoechea, aartsbisschop van Santiago de Compostela :

« Het leven van deze uitmuntende priester was op voorbeeldige wijze christelijk en evangelisch [...].

De hartstochtelijke liefde voor het priesterschap, die hij in eigen persoon met aanstekelijke vreugde beleefde, heeft vele en uitstekende priesterroepingen opgewekt in mannen van elke leeftijd, ras en afkomst; trouw aan het heiligende charisma van het priesterschap wist hij in allen die tot hem kwamen het heldere en daadkrachtige bewustzijn op te wekken en tot ontplooiing te brengen van de universele roeping van heel het volk Gods tot de christelijke heiligheid [...]. Alleen God weet het en de tijd zal het getuigen, maar ik ben er volledig van overtuigd dat wat dit betreft *de priesterlijke activiteit van Don Josemaría werkelijk providentiëel en beslissend in de Kerk is geweest* » (AGP RHF P-00550, Brief aan de Paus, Santiago de Compostela 4-8-1975).

Kardinaal Paul Yoshigoro Taguchi, aartsbisschop van Osaka :

« Ik heb de mogelijkheid gehad om persoonlijk en met rust met hem te spreken [...]. Zijn grootheid van karakter en zijn persoonlijk geloof schitterden in de sterkte van zijn overtuigingen en in een diepe liefde voor God en voor de mensen [...].

In 1974, te São Paulo (Brazilië).

Vanaf de stichting heeft het Opus Dei aan de Kerk een uitstekende dienst verleend, vol liefde en volharding » (AGP, RHF P-00644, Brief aan de Paus, Osaka 27-7-1975).

Mgr. Adolfo Tortolo, aartsbisschop van Paraná en voorzitter van de Argentijnse bisschoppenconferentie :

« Mijn contacten met hem lieten in mij voor altijd het beeld achter van een menselijk gesproken hoogstaand mens, een geboren en zekere leider van een grote apostolische onderneming. Maar bovenal maakte op mij indruk zijn Geloof, de zekerheid van zijn Geloof, de uitstraling van zijn Geloof, het scheppend dynamisme van zijn Geloof. Een Geloof in staat bergen te verzetten » (AGP, RHF P-02698, Brief aan de Paus, Paraná 8-1975).

Kardinaal John Wright, prefect van de Congregatie voor de clerus :

« Mijn overtuiging over het heilige leven van Mgr. Escrivá de Balaguer is gebaseerd [...] op de directe waarneming die ik had van zijn deugden. Hij leefde slechts voor God en voor de anderen door dagelijks getuigenis te geven van *waarlijk heldhaftige deugden* » (AGP, RHF P-08770, Brief aan de Paus, Rome 15-5-1978).

Men schrijft ons...

VAN DE HAAT NAAR DE LIEFDE : HERSTEL VAN EEN LEVEN

Sinds tien jaar leef ik met een rustig gemoed : werk, gezellig huis, sociale contacten, en ik help in een parochie met de katechese cursussen ter voorbereiding op de Eerste Communie en het Vormsel.

Vóór die tijd was dat niet zo : een waanzinnige politieke activiteit had mij te midden van het geweld en van de haat tegen alles en iedereen gebracht. Mijn werk, evenals mijn andere interesses, maakte ik ondergeschikt aan sectarische strijd en wraakneming. Tegenstrijdige gevoelens overheersten mij : voortdurend werd ik heen en weer geslingerd door momenten van vreugde en van angst.

Toen ik het bericht ontving van het overlijden van de Dienaar Gods Josemaría Escrivá, die ik jaren geleden had leren kennen, volgde ik een sterke innerlijke impuls om de H. Mis bij te wonen die voor zijn zielerust werd opgedragen. Tijdens de twee uur durende plechtigheid heb ik gehuild, meer nog, ik heb ononderbroken gesnikt. Net als anderen heb ik heel zeker de levende en glimlachende aanwezigheid van de *Vader* gevoeld. Vanaf dat ogenblik is mijn bekering begonnen, die dankzij de regelmatige biecht mij de vrede en daarmee gepaard de vreugde in de ziel teruggaf.

De invloed van de Dienaar Gods op deze weg van heil heeft mij momenten doen beleven van grote geestelijke, morele en affectieve intensiteit. Het gebed om zijn voorspraak in te roepen is een zeer doeltreffend middel geweest om dagelijks genade te ontvangen waarvan ik nu nog geniet. Het enige probleem met zo'n groot geluk is dat mij voldoende leven resteert om mijn dankbaarheid te tonen.

N.N., Rome, januari 1990

ALS EEN GESCHENK UIT DE HEMEL

Enige tijd geleden ontving ik een bidprentje van Mgr. Josemaría Escrivá de Balaguer met daarop het gebed voor privé-gebruik. Dit gebed heb ik gedurende negen dagen uitgesproken in de hoop op voorspraak van Mgr. Escrivá een gunst te verkrijgen : een positieve reactie op een sollicitatie van mijn oudste dochter, die noodgedwongen jarenlang van een bijstandsuitkering heeft moeten leven, hetgeen zij steeds als zeer pijnlijk ervaren heeft. Zij was één van de vele sollicitanten. Gezien haar leeftijd achtten wij allen haar kans op succes gering.

Na mijn eerste noeven was mijn dochter één van de twee eindcandidaten. Ik begon mijn tweede noeven en halverwege ontving zij bericht, dat zij was uitverkoren. Ik maakte de noeven af en bad voor het verkrijgen van een huis in de buurt van haar werk. Ook deze bede werd verhoord.

Het bericht van aanstelling als grafisch ontwerpster en het bericht van toewijzing van een zeer geschikte woning kwamen beide als een geschenk uit de hemel. Misschien was het dit ook in de letterlijke zin. Ikzelf voel me gelukkig en dankbaar ten opzichte van Mgr. Escrivá.

Eerlijk gezegd had ik aanvankelijk niet het voornemen U omtrent deze gebedsverhoring te schrijven, maar mijn hart en mijn geest hebben mij innerlijk gedreven U in kennis te stellen van dit voor ons onverwachte wondertje. Hoogachtend,

A. v. O. (Nederland), 29-6-1989

EEN CHRISTELIJK LEVEN LEIDEN

Ik heb twee getrouwde zussen die gedurende vele jaren een wanordelijk leven hebben geleid naar aanleiding van een slechte verstandhouding met hun echtgenoten. Ze kwamen in het ouderlijk huis wonen, waar ze enige maanden bleven. Soms verwaarloosden ze hun kleine kinderen en verdwenen zonder dat iemand deze kon verzorgen. Om de zaak nog erger te maken gingen ze al die verschrikkelijke jaren niet naar de kerk. Opdat alles in orde zou komen, hadden mijn ouders geen andere weg dan tot Mgr. Escrivá te bidden. Het duurde niet lang of allen kwamen weer bij elkaar wonen, ontvingen het sacrament van het huwelijk en lieten de kinderen dopen. Nu zijn het allemaal goede christenen en gaan alle zondagen naar de Mis.

M. M., Bugoma (Kenya), 15-8-1989

DE GENADE OM EEN KIND TE ONTVANGEN

In 1978 trad ik in het huwelijk. Na een jaar zonder in verwachting te raken, begonnen mijn echtgenoot en ik een medische behandeling in Buenos Aires. Vanaf dat moment tot 1986 hebben we zonder resultaat diverse behandelingen ondergaan; intussen kwamen er verwickelingen in ons huwelijksleven en op een gegeven ogenblik begonnen we te denken aan de mogelijkheid van een scheiding. Logischerwijs maakte de hele situatie me verdrietig en angstig.

In 1986 had ik de gelegenheid om kennis te maken met het Opus Dei en het heilige leven van zijn Stichter. Vanaf dat moment had ik het bidprentje voor de privé-devotie in mijn bezit en begon, terwijl mijn medische behandeling voortduurde, met geloof te bidden om de genade een kind te ontvangen.

Halverwege 1988 besloot ik met mijn echtgenoot de medische behandeling te staken, gezien de tien jaren zonder resultaat. Toch bleef ik intens bidden tot Mgr. Escrivá. Mijn echtgenoot begon toen ook om deze genade te bidden. Twee maanden na dit besluit, rond Kerstmis, had ik de immense vreugde te kunnen vaststellen dat ik, na zoveel jaren wachten, in verwachting was.

Vanaf dat ogenblik kwam er vrede en blijdschap in mijn huis. Ik ben ervan overtuigd dat dit een gunst is geweest, verkregen op voorspraak van de Dienaar Gods Mgr. Josemaría Escrivá de Balaguer. Uit dankbaarheid probeer ik zijn devotie te verspreiden onder vrienden, familie en kennissen; ook blijf ik hem kleine en grote gunsten vragen want iedere dag zie ik de doeltreffendheid van zijn voorspraak meer bevestigd.

B. M. (Argentinië), 13-7-1989

HIJ GAF HEM ZIJN LICHAAMELIJKE EN GEESTELIJKE GEZONDHEID TERUG

Mijn broer, een jonge en gezonde man die hoogstens een keer verkouden was, werd plotsklaps ziek en moest urgent naar het ziekenhuis worden gebracht. Zo begon een kruisweg die bijna drie maanden duren zou. De artsen maakten analyses, biopsieën en deden al het mogelijke om de ziekte te ontdekken die niet verdween. Intussen nam mijn broer in gewicht af, had heftige pijnen en constant koorts, die hem krampen bezorgde. Iedere dag die voorbijging was voor hem een marteling en voor ons een wrede smart, want we zagen hem langzaam aan wegwijnen.

In mijn angst vroeg ik aan mijn vrienden van het Opus Dei of ze wilden bidden voor de gezondheid van mijn broer en hem aanbevelen aan Mgr. Escrivá de Balaguer. Een dag dat ik hem geheel ontmoedigd vond, kocht ik een boek met gebeden en gaf het hem. Toen hij het begon te lezen, raakte hij zeer ontroerd en huilde als een kind. De volgende dag vroeg hij of ik een priester kon laten komen om te biechten. Acht dagen later ontving hij de Ziekenzalving en de Eucharistie. Het leek er echter op dat er niets meer aan te doen was en de artsen, onmachtig, gaven hun falen toe. Niettemin, en tegen iedere verwachting, begon hij langzaam te verbeteren totdat hij helemaal gezond werd, tot grote verbazing van de artsen.

Mijn broer, die vele jaren verwijderd van de Kerk had geleefd en vrijmetselaar en furieus anti-klerikaal was, gaf de vrijmetselarij op. Nu besteedt hij een deel van zijn tijd aan het werk in een ziekenhuis voor arme mensen en behoort tot een groepering van de Kerk die hem helpt om zich te blijven verdiepen in zijn geloof en die hem met genegenheid en vriendschap steunt om te groeien in liefde.

X.X., 2-5-1989

De originele stukken van deze passages bevinden zich, met de naam en het adres van de afzenders, in het archief van de Postulatie voor het zaligverklaringsproces.

UITGEGEVEN WERKEN VAN MGR. ESCRIVÁ

De Weg

« Mgr. Escrivá heeft iets geschreven, dat meer is dan een meesterwerk; hij heeft zijn inspiratie regelrecht uit zijn hart geput; de korte paragrafen, die samen *DE WEG* vormen, gaan ook regelrecht naar het hart van de lezer (...). » (*L'Osservatore Romano* 24-3-1950). Het boek beleefde zijn eerste uitgave in 1934 onder de titel *Consideraciones Espirituales* (Geestelijke Beschouwingen). Sindsdien is het aantal edities gestegen tot 236, in 38 talen, met een totale oplage van 3.583.222 exemplaren. Derde Nederlandstalige editie, 1989.

De Heilige Rozenkrans

Een boek met beschouwingen over elk van de vijftien mysteriën van het leven van Christus en zijn Moeder, zoals men die overweegt bij het bidden van de Rozenkrans. Ook van dit werk verscheen de eerste editie in 1934. Sindsdien zijn er 89 edities verschenen in 18 talen, met een oplage van 571.369 exemplaren. Eerste Nederlandstalige editie, 1986.

Gesprekken met Mgr. Escrivá

Mgr. Escrivá antwoordt schriftelijk op vragen die hem gesteld werden, voor tijdschriften van verschillende landen. De eerste editie is van 1968. Tot heden zijn er 46 edities in 7 talen gepubliceerd, met een oplage van 308.820 exemplaren. Eerste Nederlandstalige editie, 1990.

Als Christus nu langs komt

Het boek bevat 18 homilieën over de belangrijkste liturgische tijden en feesten, met theologische diepgang, maar ook duidelijk, eenvoudig en gericht op de praktijk van het christelijk leven. Inleiding van Mgr. del Portillo, huidige Prelaat van het Opus Dei. De eerste editie is van maart 1973. Tot nu toe zijn er 63 edities in 11 talen verschenen, met in totaal 385.961 exemplaren. Eerste Nederlandstalige editie, 1978.

Amigos de Dios

Weer 18 homilieën zijn in dit boek verzameld, waarin de schrijver de christelijke deugden tot thema maakt van zijn vriendschappelijk gesprek met God. Het boek, dat evenals het hiervoor vermelde, in een heel persoonlijke en directe stijl geschreven is, verscheen in 1977. Er bestaan thans 42 edities in 7 talen, 288.531 exemplaren in totaal. Voorzien van een inleiding van Mgr. del Portillo.

La Abadesa de Las Huelgas

Diepgaande theologische en kerkrechtelijke studie over het buitengewone geval van de bijna bisschoppelijke juridictie die de Abdis van het beroemde klooster van Las Huelgas bij Burgos bezat. De eerste editie is van 1944, de tweede van 1974, de derde van 1988.

De Kruisweg

Postuum werk van Mgr. Escrivá, vrucht van zijn overweging van het lijden van de Heer. De eerste editie is in februari 1981 uitgekomen. Er verschenen 44 edities in 10 talen, met een totale oplage van 303.209 exemplaren. Eerste Nederlandstalige editie, 1983.

De Voor

Postuum werk. « Zoals *De Weg* (...) is *De Voor* vrucht van het innerlijk leven van Mgr. Escrivá en van zijn ervaring als zielenherder » (uit het voorwoord van Mgr. del Portillo). De eerste editie verscheen in oktober 1986. Tot heden zijn er 26 uitgaven in 7 talen verschenen, met een oplage van 281.237 exemplaren. Eerste Nederlandstalige editie, 1990.

Forja

Het laatst gepubliceerde postume werk, *Forja* (De Smidse), « is een vurig boek; lezing en meditatie ervan kan velen in de smidse van de goddelijke Liefde plaatsen en verlangens doen ontbranden naar heiligheid en apostolaat, want dat was de wens van Mgr. Escrivá » (uit het voorwoord van Mgr. del Portillo). De eerste editie verscheen in oktober 1987. Er zijn tot nu toe 19 edities in 6 talen uitgegeven, met een oplage van 256.657 exemplaren.

Deze boeken zijn verkrijgbaar via de boekhandel en bij DE BOOG:
 voor België: Belliardstraat 224, B-1040 Brussel.
 voor Nederland: Herenstraat 41, NL-3512 KB Utrecht.

GEBED

voor privé-gebruik

God, U hebt uw dienaar en priester Josemaría rijkelijk begenadigd en hem uitgekozen als een getrouw instrument en stichter van het Opus Dei, dat een weg is ter heiliging van het beroep en van de dagelijkse plichten van de christen. Geef, dat ook ik U in alle omstandigheden van mijn leven moge liefhebben en met vreugde en eenvoud ten dienste moge staan van uw Kerk, de Paus en de zielen, om de wereld het licht van het geloof en van de liefde te schenken. Gewaardig U uw dienaar Josemaría te verheerlijken en verleen mij op zijn voorspraak de gunst die ik U vraag... (eigen intentie). Amen.

Onze Vader, Wees Gegroet, Eer aan de Vader.

Overeenkomstig het decreet van paus Urbanus VIII verklaren wij, dat dit *Informatiebulletin* niet de bedoeling heeft vooruit te lopen op het oordeel van de Kerk, en dat dit gebed niet bestemd is voor gebruik in openbare godsdienstoefeningen.

MEDEDELINGEN

Wij zijn dankbaar voor de vele brieven die wij hebben ontvangen. Ze zijn een getuigenis van de privé-devotie tot Mgr. Escrivá, op wiens voorspraak steeds meer mensen over de hele wereld zich in hun gebed tot God richten. Wegens plaatsgebrek kunnen wij hier slechts uittreksels uit enkele brieven geven, die belangrijke maar ook eenvoudige gebeurtenissen vertellen.

Wij uiten eveneens onze dankbaarheid — gezien de onmogelijkheid om het ieder persoonlijk te doen — voor alle giften, die ertoe bijdragen om de kosten van uitgave en verspreiding van dit *Informatiebulletin* te dekken en de apostolische activiteiten te ondersteunen die uit de liefde van Mgr. Escrivá voor de mensen ontsproten zijn.

Dit *Informatiebulletin* wordt gratis verspreid. Wie aan de uitgave van deze publicatie zou willen bijdragen, kan een gift overmaken op:

- voor België: bankrekening 438-8079001-82 ten name van Informatiebulletin, Floridalaan 112, B-1180 Brussel.
- voor Nederland: postrekening 31 21 192 ten name van Stichting De Boog, Herenstraat 41, NL-3512 KB Utrecht.

Wij zijn onze lezers en lezeressen erkentelijk wanneer zij ons **namen en adressen** van personen opgeven die mogelijk interesse hebben om dit *Informatiebulletin* voor eigen gebruik te ontvangen.